

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 612

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
189. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind intensificarea cooperării în prevenirea și combaterea infracțiunilor grave, semnat la 5 octombrie 2015 la Washington D.C.	2
Acord între Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind intensificarea cooperării în prevenirea și combaterea infracțiunilor grave	2–6
761. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind intensificarea cooperării în prevenirea și combaterea infracțiunilor grave, semnat la 5 octombrie 2015 la Washington D.C.	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 352 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	7–9
ACTE ALE CONSILIULUI DE MEDIERE	
150. — Hotărâre pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Tabloului mediatorilor autorizați	10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 50 din 26 iunie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	11–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind intensificarea cooperării în prevenirea și combaterea infracțiunilor grave, semnat la 5 octombrie 2015 la Washington D.C.****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind intensificarea cooperării în prevenirea și combaterea infracțiunilor grave, semnat la 5 octombrie 2015 la Washington D.C.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 24 iulie 2017.
Nr. 189.

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Ale Americii privind intensificarea cooperării în prevenirea și combaterea infracțiunilor grave**

Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii (denumite în continuare *părți*), motivate de dorința de a coopera ca parteneri pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor grave, în special a terorismului, într-un mod mai eficient, recunoscând faptul că schimbul de informații reprezintă o componentă esențială în lupta împotriva infracțiunilor grave, în special a terorismului, recunoscând importanța prevenirii și combaterii infracțiunilor grave, în special a terorismului, cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, mai ales a dreptului la viață privată, inspirate de Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm la 27 mai 2005, și căutând să intensifice și să încurajeze cooperarea dintre părți în spiritul parteneriatului, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Definiții

În scopul prezentului acord,

1. *Profilul ADN* (modele de identificare ADN) se definește ca fiind un cod format din litere sau din cifre reprezentând un număr de caracteristici de identificare a părții necodate a unui eșantion analizat de ADN uman, precum structura chimică specifică în diversele segmente de ADN (loci).

2. Prin *date cu caracter personal* se înțelege orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoana vizată”).

3. Prelucrarea datelor cu caracter personal înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal, indiferent dacă se derulează sau nu prin mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, sortarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea către terți prin

transmitere, diseminarea sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea sau ștergerea prin eliminarea sau distrugerea datelor cu caracter personal.

4. Prin *date de referință* se înțelege profilul ADN și un număr de identificare (date de referință ADN) sau date dactiloscopice și un cod de identificare (date de referință dactiloscopice). Datele de referință nu trebuie să conțină date care să permită identificarea directă a persoanei vizate. Datele de referință care nu pot fi atribuite niciunei persoane (nedetectabile) trebuie să fie recognoscibile ca atare.

ARTICOLUL 2

Scopul și domeniul de aplicabilitate ale prezentului acord

1. Scopul prezentului acord este de a intensifica colaborarea dintre părți pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor grave.

2. Competențele de interogare oferite de prevederile prezentului acord sunt utilizate doar în scopul prevenirii, descoperirii și investigării infracțiunilor grave.

3. Domeniul de aplicabilitate al prezentului acord cuprinde fapte ce constituie o infracțiune pasibilă, potrivit legislației naționale a părților, de o pedeapsă privativă de libertate al cărei maxim este mai mare de un an sau de o pedeapsă mai gravă.

ARTICOLUL 3

Date dactiloscopice

În vederea punerii în aplicare a prezentului acord, părțile asigură disponibilitatea datelor de referință din fișier pentru sistemele naționale automatizate de identificare a amprentelor create în vederea prevenirii și cercetării infracțiunilor. Datele de referință conțin numai datele dactiloscopice și un număr de identificare.

ARTICOLUL 4

Interogarea automatizată a datelor dactiloscopice

1. În vederea prevenirii și cercetării infracțiunilor grave, fiecare dintre părți autorizează punctele naționale de contact ale celeilalte părți, prevăzute la articolul 6, să aibă acces la datele de referință în sistemele automatizate de identificare a amprentelor, pe care le-a creat în acest scop, autorizându-le să efectueze interogări automatizate prin compararea datelor dactiloscopice. Interogările pot fi efectuate numai în cazuri individuale și în conformitate cu legislația națională aplicabilă părții care efectuează interogarea.

2. Compararea datelor dactiloscopice cu datele de referință deținute de către partea responsabilă de fișier se realizează de către punctele naționale de contact care solicită interogarea prin intermediul transmițerii automatizate a datelor de referință necesare pentru stabilirea unei concordanțe certe.

3. Dacă este nevoie, pot fi realizate analize suplimentare de către punctele naționale de contact solicitante, în scopul confirmării existenței unei concordanțe a datelor dactiloscopice cu datele de referință deținute de partea responsabilă de fișier.

ARTICOLUL 5

Transmiterea de date suplimentare cu caracter personal și a altor date

În cazul în care procedura la care face referire articolul 4 indică o concordanță între datele dactiloscopice, transmiterea oricăror date suplimentare cu caracter personal și a altor date legate de datele de referință se realizează în conformitate cu legislațiile naționale aplicabile părților, inclusiv cu dispozițiile privind asistența judiciară ale părții solicitate, datele fiind transmise în conformitate cu prevederile articolului 6.

ARTICOLUL 6

Puncte naționale de contact și aranjamente de punere în aplicare

1. În scopul furnizării datelor la care se face referire în articolul 4 și al furnizării ulterioare a datelor suplimentare cu caracter personal la care se face referire în articolul 5, fiecare parte desemnează unul sau mai multe puncte naționale de contact. Punctul național de contact furnizează astfel de date în conformitate cu prevederile legislației naționale aplicabile părții care l-a desemnat în această calitate. Nu vor fi folosite alte canale de asistență judiciară disponibile decât dacă este necesar, de exemplu pentru autentificarea acestor date în scopul admiterii lor ca probe în procedurile judiciare ale părții solicitante.

2. Detaliile tehnice și procedurale ale interogărilor efectuate conform prevederilor articolului 4 vor fi prevăzute în unul sau mai multe aranjamente de punere în aplicare.

ARTICOLUL 7

Interogarea automatizată a profilurilor ADN

1. În cazul în care legislațiile naționale aplicabile părților permit și pe bază de reciprocitate, fiecare parte autorizează punctele naționale de contact ale celeilalte părți, menționate în articolul 9, să aibă acces la datele de referință în fișierele lor de date ADN, autorizându-le să efectueze interogări automatizate prin compararea profilurilor ADN în vederea cercetării infracțiunilor grave. Interogările pot fi efectuate numai în cazuri individuale și în conformitate cu legislația națională aplicabilă părții care efectuează interogarea.

2. În cazul în care o interogare automatizată arată concordanța dintre un profil ADN furnizat și un profil ADN înregistrat în fișierul analizat al celeilalte părți, punctul național de contact al părții care efectuează interogarea primește, prin notificare automatizată, datele de referință în raport cu care a fost identificată o concordanță. Dacă nu poate fi identificată nicio concordanță, acest fapt se notifică automatizat.

ARTICOLUL 8

Transmiterea de date suplimentare cu caracter personal și a altor date

În cazul în care procedura la care se face referire în articolul 7 indică o concordanță între profilurile ADN, furnizarea oricăror altor date suplimentare cu caracter personal și a altor date legate de datele de referință se realizează în conformitate cu legislațiile naționale aplicabile părților, inclusiv cu dispozițiile privind asistența judiciară ale părții solicitate, datele fiind transmise în conformitate cu prevederile articolului 9.

ARTICOLUL 9

Punctul național de contact și aranjamentul de punere în aplicare

1. În scopul furnizării datelor potrivit articolului 7 și al furnizării ulterioare a altor date suplimentare cu caracter personal la care se face referire la articolul 8, fiecare parte desemnează un punct național de contact. Punctul de contact furnizează astfel de date în conformitate cu legislația națională aplicabilă părții care l-a desemnat. Nu vor fi folosite alte canale disponibile de asistență judiciară decât dacă este necesar, de exemplu pentru autentificarea unor astfel de date în scopul admiterii lor ca probe în procedurile judiciare ale părții solicitante.

2. Detaliile tehnice și procedurale ale interogărilor efectuate conform prevederilor articolului 7 sunt stabilite printr-un aranjament de punere în aplicare de către autoritățile responsabile.

ARTICOLUL 10

Mijloace alternative ale cooperării în domeniul profilurilor ADN

Până la momentul în care legislațiile naționale ale ambelor părți vor permite interogările tipurilor de profiluri ADN menționate mai sus, fiecare parte intenționează să efectueze căutarea în propria bază de date ADN, la cererea celeilalte părți, în conformitate cu legislația națională și cerințele tehnice aplicabile părții solicitate.

ARTICOLUL 11

Interconectarea bazelor de date

1. Interconectarea sistemelor de date dactiloscopice se va implementa luând în considerare interfețele funcționale care există în Poliția Română și în Biroul Federal de Investigații pentru schimburile automatizate de date cu state terțe.

2. Canalele de comunicare și tipul fișierelor se definesc într-un aranjament de punere în aplicare, luând în considerare

comunicarea existentă între Poliția Română și state terțe și între Biroul Federal de Investigații și state terțe.

3. Părțile vor depune toate eforturile pentru a implementa interconectarea sistemelor și pentru a defini canalele de comunicare într-un mod eficient și rentabil.

4. Volumul maxim al cererilor sau al interogărilor în baza articolelor 4 și 10 ale prezentului acord este stabilit prin aranjamentele de punere în aplicare respective.

ARTICOLUL 12

Furnizarea datelor cu caracter personal și a altor date în scopul prevenirii infracțiunilor grave, inclusiv a terorismului

1. În vederea prevenirii infracțiunilor grave, inclusiv a terorismului, în cazuri individuale, chiar fără a fi solicitate în acest sens, părțile pot furniza, potrivit legislației lor naționale, punctului național de contact relevant al celeilalte părți la care se face referire la alineatul 4 al prezentului articol, datele cu caracter personal prevăzute în alineatul 2 al prezentului articol, în măsura în care este necesar, deoarece împrejurări determinate îndreptățesc convingerea că persoana(le) vizată(e):

a) va/vor comite sau a/au comis infracțiuni de terorism sau conexe acestuia sau infracțiuni în legătură cu o grupare sau o organizație teroristă, așa cum acestea sunt definite în legislația aplicabilă părții furnizoare; sau

b) se instruește/instruiesc sau s-a/s-au instruit pentru a comite infracțiunile prezentate la litera a); sau

c) va/vor comite sau a/au comis o infracțiune gravă sau face/fac parte dintr-o grupare sau organizație infracțională organizată.

2. Datele cu caracter personal care vor fi furnizate în baza prezentului acord pot include, dacă sunt disponibile, numele, prenumele, numele anterioare, data și locul nașterii. Seria și numărul pașaportului, seria și numărul altor documente de identitate, cetățenia actuală și cele precedente, condamnările anterioare precum și orice alte informații care permit identificarea unor persoane și/sau conduc la convingerea descrisă la alineatul 1 pot fi puse la dispoziția celeilalte părți, dacă sunt cunoscute, iar partea trimițătoare apreciază că sunt utile și în conformitate cu legislația ei aplicabilă.

3. Suplimentar față de datele cu caracter personal menționate la alineatul 2, o parte poate pune la dispoziția celeilalte părți date care nu au caracter personal, referitoare la infracțiunile descrise la alineatul 1.

4. Fiecare dintre părți desemnează unul sau mai multe puncte naționale de contact în vederea schimbului de date cu punctul/punctele naționale de contact al/ale celeilalte părți. Competențele punctelor naționale de contact sunt reglementate de legislația națională aplicabilă.

ARTICOLUL 13

Refuzul unei cereri

Oricare parte poate refuza, parțial sau în totalitate, furnizarea de date și informații către cealaltă parte, dacă solicitarea nu este în conformitate cu prevederile prezentului acord, dacă răspunsul ar prejudicia securitatea națională sau alte interese similare esențiale ale statului, dacă solicitarea este contrară legislației naționale aplicabile sau dacă este în contradicție cu obligațiile decurgând din acordurile internaționale existente la care statul său este parte.

ARTICOLUL 14

Confidențialitatea și protecția datelor cu caracter personal

1. Părțile recunosc faptul că gestionarea și prelucrarea datelor cu caracter personal obținute de la cealaltă parte prezintă o importanță deosebită pentru menținerea încrederii în punerea în aplicare a prezentului acord.

2. Părțile se obligă să prelucreze datele cu caracter personal în mod corect și în concordanță cu legislațiile naționale aplicabile și:

a) să se asigure că datele cu caracter personal furnizate sunt adecvate și relevante în raport cu scopul determinat al transferului;

b) să rețină datele cu caracter personal doar atât timp cât este necesar pentru atingerea scopului determinat pentru care au fost furnizate sau pentru prelucrarea ulterioară, în conformitate cu prevederile prezentului acord; și

c) să se asigure că posibilele date cu caracter personal incorecte sunt aduse în timp util la cunoștința părții primitoare, pentru luarea măsurilor de corectare adecvate.

ARTICOLUL 15

Nederogarea

Prezentul acord nu poate afecta drepturile care există deja independent de acest acord ale niciunei persoane private. De asemenea, nici nu va crea drepturi, inclusiv cele de a obține, a suprima sau exclude orice probă sau de a împiedica schimbul de date cu caracter personal.

ARTICOLUL 16

Protecția suplimentară pentru transmiterea de categorii speciale de date cu caracter personal

1. Datele cu caracter personal referitoare la originea rasială sau etnică, opiniile politice, religioase sau alte convingeri, calitatea de membru al unui sindicat sau privind starea de sănătate sau viața sexuală pot fi furnizate doar în cazul în care sunt în mod deosebit relevante pentru atingerea scopului prezentului acord.

2. Părțile, recunoscând sensibilitatea deosebită a categoriilor de date personale menționate mai sus, vor lua măsuri de siguranță corespunzătoare, în special măsuri de securitate adecvate, pentru protecția acestor date.

ARTICOLUL 17

Limitări privind prelucrarea în scopul protecției datelor cu caracter personal și a altor date

1. Fără a aduce atingere prevederilor paragrafelor 3 și 4 ale prezentului articol, fiecare parte poate prelucra datele obținute în baza prezentului acord:

a) în scopul cercetării infracțiunilor grave;

b) în scopul prevenirii unei amenințări grave la adresa siguranței publice;

c) în cadrul unor proceduri administrative sau nejudiciare, în directă legătură cu cercetările prevăzute la litera (a); sau

d) pentru orice alt scop, doar cu acordul prealabil al părții care a furnizat datele.

2. Părțile nu vor comunica datele furnizate în baza prezentului acord niciunui stat terț, entități internaționale sau private, fără consimțământul părții care le-a furnizat și fără asigurarea măsurilor de protecție corespunzătoare.

3. Partea care furnizează datele poate să impună, în conformitate cu legislația sa națională și de la caz la caz, condiții de utilizare a acestora de către partea care le primește. În cazul în care partea care le primește acceptă aceste date, aceasta este obligată să respecte astfel de condiții speciale.

4. Restricțiile generale referitoare la standardele legale ale părții primitoare pentru procesarea datelor cu caracter personal nu pot fi impuse de către partea care furnizează datele ca o condiție pentru furnizarea de date potrivit alineatului 3 al prezentului articol.

5. O parte poate realiza o interogare automatizată în fișierele de date dactiloscopice sau ADN ale celeilalte părți în baza articolelor 4 sau 7 și poate prelucra datele obținute în urma unei astfel de interogări, incluzând comunicările referitoare la existența sau inexistența unei concordanțe, doar cu scopul de a:

a) stabili dacă profilurile ADN sau datele dactiloscopice comparate prezintă concordanțe;

b) pregăti și transmite o cerere de asistență ulterioară, în conformitate cu legislația națională aplicabilă a părții solicitante, incluzând dispozițiile privind asistența judiciară, în cazul în care acele date prezintă concordanțe; sau

c) întocmi evidențe ale înregistrărilor, așa cum sunt cerute sau permise de legislația națională aplicabilă a părții solicitante.

6. Partea care gestionează fișierul poate prelucra datele care i-au fost furnizate de către partea care efectuează interogarea automatizată în conformitate cu prevederile articolelor 4 și 7, doar acolo unde este necesar în scopul efectuării comparației, oferind răspunsuri automatizate interogărilor sau pentru ținerea evidenței în temeiul articolului 19. Datele furnizate în scopul efectuării comparațiilor vor fi șterse imediat după comparare sau după transmiterea răspunsurilor automatizate la interogări, în afară de cazul în care prelucrarea ulterioară este necesară pentru atingerea obiectivelor menționate la alineatul 5 literele (b) sau (c) din prezentul articol.

ARTICOLUL 18

Corectarea, blocarea și ștergerea datelor

1. La solicitarea părții furnizoare, partea primitoare este obligată, în conformitate cu legislația sa națională, să corecteze, să blocheze sau să șteargă datele primite în baza prezentului acord care sunt incorecte sau incomplete sau a căror colectare sau prelucrare ulterioară contravine prevederilor prezentului acord sau reglementărilor naționale aplicabile părții furnizoare.

2. În momentul în care una dintre părți realizează că datele pe care le-a primit de la cealaltă parte sunt incorecte, va lua toate măsurile adecvate pentru a se proteja împotriva utilizării eronate a unor astfel de date, care vor include în special suplimentarea, ștergerea sau corectarea acestora.

3. În situația în care una dintre părți constată că datele pe care le-a transmis celeilalte părți sau pe care le-a primit de la cealaltă parte sunt incorecte, incomplete sau dacă există îndoeli temeinice asupra acestora ori nu ar fi trebuit transmise, această parte va notifica, fără întârzieri nejustificate, cealaltă parte.

ARTICOLUL 19

Documentarea

1. Fiecare parte ține o evidență a datelor transmise și primite de la cealaltă parte conform prezentului acord. Această evidență servește pentru:

a) a asigura monitorizarea eficientă a protecției datelor cu caracter personal în conformitate cu legislația națională aplicabilă părții în cauză;

b) a permite părților să folosească eficient drepturile ce le-au fost acordate în temeiul articolelor 18 și 23; și

c) a asigura securitatea datelor.

2. Evidența include:

a) informații referitoare la datele furnizate;

b) data furnizării; și

c) destinatarul datelor în cazul în care acestea sunt furnizate altor entități.

3. Datele din evidențe sunt protejate prin măsuri adecvate împotriva utilizării incorecte sau a altor forme de prelucrare inadecvată și vor fi păstrate pentru perioada de timp prevăzută de legislația națională și de regulamentele părților.

ARTICOLUL 20

Securitatea datelor

1. Părțile se asigură că măsurile tehnice necesare și aranjamentele organizatorice sunt utilizate pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, pierderii accidentale sau dezvăluirii neautorizate, alterării, accesării sau oricărei altei forme neautorizate de prelucrare. În mod special, părțile iau măsuri adecvate pentru a asigura accesarea datelor cu caracter personal doar de către persoanele autorizate în acest sens.

2. Aranjamentele de punere în aplicare care se referă la procedurile de interogare automatizată a fișierelor de date dactiloscopice și ADN în temeiul articolelor 4 și 7 vor asigura:

a) folosirea adecvată a mijloacelor tehnologice moderne în scopul asigurării protecției, securității, confidențialității și integrității datelor;

b) utilizarea procedurilor de codificare și autorizare recunoscute de către autoritățile competente, în situația utilizării rețelelor general accesibile; și

c) un mecanism care să asigure efectuarea doar a interogărilor permise.

ARTICOLUL 21

Transparența — furnizarea de informații către persoanele vizate

1. Nicio prevedere a prezentului acord nu va fi interpretată ca interferând cu obligațiile părților, așa cum sunt prevăzute în legislațiile acestora, de a furniza către persoanele vizate informații cu privire la scopurile prelucrării datelor și la datele de identificare ale operatorului, la destinatarii sau categoriile de destinatari, la existența dreptului de a accesa și a dreptului de a rectifica datele persoanei vizate și orice alte informații precum baza legală a operațiunii de prelucrare pentru care datele sunt solicitate, limitele de timp pentru stocarea datelor și dreptul la recurs, în măsura în care astfel de date suplimentare sunt necesare, cu luarea în considerare a scopurilor și împrejurărilor specifice în care datele sunt prelucrate, pentru garantarea unei prelucrări corecte în ceea ce privește persoanele vizate.

2. Părțile vor garanta existența mecanismelor pentru accesul, corectarea și rectificarea datelor de către persoanele vizate atunci când este cazul și în baza legislațiilor naționale aplicabile părților.

3. Astfel de cereri pot fi refuzate în concordanță cu legislația aplicabilă a oricăreia dintre părți, inclusiv în situația în care furnizarea lor ar putea periclita:

a) scopurile prelucrării;

b) cercetarea sau urmărirea penală efectuate de către autoritățile competente ale oricăreia dintre părți; sau

c) dreptul și libertățile părților terțe.

ARTICOLUL 22

Responsabilitatea

Părțile stabilesc măsuri pentru a promova responsabilitatea autorităților lor în punerea în aplicare a prezentului acord, în concordanță cu legislațiile naționale aplicabile părților.

În cazul abaterilor grave vor fi aplicate sancțiuni penale, civile sau administrative adecvate și cu efect de descurajare.

ARTICOLUL 23

Informații

La cerere, partea care primește datele va informa partea care furnizează datele cu privire la prelucrarea datelor furnizate și la rezultatele obținute. Partea care primește datele se asigură că răspunsul său este comunicat în timp util părții care furnizează datele.

ARTICOLUL 24

Relația cu alte acorduri și cooperarea

1. Nicio prevedere a prezentului acord nu va fi interpretată în sensul de a limita ori de a aduce atingere prevederilor oricăror altor tratate sau acorduri existente aplicabile părților.

2. Nicio prevedere a prezentului acord nu va fi interpretată în sensul de a limita ori de a aduce atingere cooperării existente între părți.

ARTICOLUL 25

Consultări

1. Părțile se consultă reciproc, cu regularitate, cu privire la punerea în aplicare a prevederilor prezentului acord.

2. Orice diferende referitoare la interpretarea sau punerea în aplicare a prezentului acord vor fi soluționate prin consultări între părți.

ARTICOLUL 26

Cheltuieli

Fiecare parte suportă cheltuielile efectuate de autoritățile sale pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentului acord. În cazuri speciale, părțile pot conveni asupra unor aranjamente diferite.

Semnat la Washington DC, la data de 5 octombrie 2015, în două exemplare originale, fiecare în limba română și în limba engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,

Gabriel Oprea,

viceprim-ministru pentru securitate națională,
ministrul afacerilor interne

ARTICOLUL 27

Încetarea Acordului

Fiecare parte poate înceta aplicarea prezentului acord, prin transmiterea unei notificări scrise celeilalte părți. Încetarea Acordului are loc în termen de trei luni de la data notificării. Prevederile prezentului acord vor continua să se aplice datelor transmise anterior încetării acestuia.

ARTICOLUL 28

Amendamente

La solicitarea oricăreia dintre părți, prezentul acord poate fi oricând amendat, prin acordul scris al părților. Amendamentul intră în vigoare conform procedurii prevăzute la articolul 29.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord intră în vigoare, cu excepția articolelor de la 7 la 9, la data ultimei notificări care finalizează schimbul de note diplomatice între părți, indicând faptul că fiecare a efectuat demersurile necesare pentru intrarea în vigoare a Acordului și va rămâne în vigoare dacă nu își încetează aplicarea potrivit articolului 27.

2. Articolele de la 7 la 9 ale prezentului acord vor intra în vigoare la data ultimei notificări care finalizează schimbul de note diplomatice între părți, prin care fiecare parte comunică posibilitatea punerii în aplicare a acestor articole pe bază de reciprocitate. Acest schimb se realizează dacă legislația ambelor părți permite interogarea profilului ADN conform articolelor 7—9.

Pentru Guvernul Statelor Unite ale Americii,

Loretta Lynch,

procuror general al Statelor Unite ale Americii
Alan Bersin,

adjunct al secretarului de stat
pe probleme de afaceri internaționale
din cadrul Departamentului Securității Interne

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre
Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii
privind intensificarea cooperării
în prevenirea și combaterea infracțiunilor grave,
semnat la 5 octombrie 2015 la Washington D.C.**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind intensificarea cooperării în prevenirea și combaterea infracțiunilor grave, semnat la 5 octombrie 2015 la Washington D.C., și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 21 iulie 2017.
Nr. 761.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 352

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin încheierile din 6 mai 2016, pronunțate în dosarele nr. 1.711—1.734/62/2016, și prin Încheierea din 24 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.123/62/2015, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantii Sândița Neață, Liliana Daniela Ghegoiu, Ecaterina Radulea, Georgeta Postelnicu, Ana Poloșan, Maria Daniela Nistor, Rodica Mușat, Anișoara Morcov, Ileana Mihuț, Elena Ispas, Simona Ionuț, Gyongyver Domby Sylvia, Dolhescu Lucica, Delia Cristina, Dorin Codarcea Munteanu, Corina Maria Ciobanu, Daniela Mădălina Buzescu, Lilla Bencze, Irina Budescu, Mihaela Agripina Both, Mihaela Mariana Borș, Nicoleta Letiția Boghian, Dan Liviu Biriș, Brigitta Tunde Barko și de reclamantii Monica Cristina Albu și alții, în cauze având ca obiect drepturi bănești.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece impun ca anumite componente ale remunerației convenite pentru munca prestată să fie calculate la o anumită dată, fără a ține seama de situațiile concrete ale realității social-economice existente, așa cum sunt inflația ori modificarea condițiilor socio-economice. În fapt, autorii arată că beneficiază de toate sporurile prevăzute de lege (spor de ture, de noapte, de TBC, de chirurgie etc.) prin raportare la cuantumul salariului avut în plată în luna octombrie 2010, iar nu la cel corespunzător datei plății efective. Astfel, sporurile sunt calculate la o valoare mai mică decât cea a salariului de bază efectiv în plată. Precizează că, potrivit dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, „*Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă [...]*”. De asemenea, autorii excepției susțin și că dispozițiile de lege criticate ar determina o salarizare diferită față de personalul din sectorul privat.

8. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă** consideră că art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010 nu încalcă prevederile constituționale și internaționale invocate, fiind atributul exclusiv

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sândița Neață în Dosarul nr. 1.711/62/2016 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 915D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 916—938D/2016 și nr. 1.035D/2016, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Liliana Daniela Ghegoiu, Ecaterina Radulea, Georgeta Postelnicu, Ana Poloșan, Maria Daniela Nistor, Rodica Mușat, Anișoara Morcov, Ileana Mihuț, Elena Ispas, Simona Ionuț, Gyongyver Domby Sylvia, Dolhescu Lucica, Delia Cristina, Dorin Codarcea Munteanu, Corina Maria Ciobanu, Daniela Mădălina Buzescu, Lilla Bencze, Irina Budescu, Mihaela Agripina Both, Mihaela Mariana Borș, Nicoleta Letiția Boghian, Dan Liviu Biriș, Brigitta Tunde Barko și de reclamantii Monica Cristina Albu și alții, în dosarele nr. 1.712—1.734/62/2016 și nr. 5.123/62/2015 ale Tribunalului Brașov — Secția I civilă. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 916—938D/2016 și nr. 1.035D/2016 la Dosarul nr. 915D/2016, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

al legiuitorului de a reglementa situațiile care corespund nevoilor sociale la un moment dat.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul**, în dosarele nr. 915—938D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, critica autorilor excepției vizând probleme de interpretare și aplicare a legii, iar nu aspecte de neconstituționalitate. În Dosarul nr. 1.035D/2016 consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale cu privire la discriminare.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale cu privire la principiul egalității în fața legii. Cât privește dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție consideră că domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice ține de competența statului membru, iar nu a Uniunii Europene, ceea ce înseamnă că acesta nu intră sub incidența reglementărilor Uniunii Europene.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

[...]

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din

indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea susțin că sunt încălcate următoarele prevederi internaționale: art. 7 și art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la egalitate, respectiv dreptul la muncă și egalitatea remunerării pentru o muncă egală, și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind proprietatea.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la aceleași susțineri, raportate la aceleași dispoziții din Constituție, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 706 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2017, și prin Decizia nr. 762 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 31 martie 2017, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

17. La paragraful 17 al Deciziei nr. 762 din 13 decembrie 2016, Curtea a reținut că un prim aspect invocat de autorii excepției se referă la modul în care legea a fost interpretată și aplicată în ceea ce privește calculul sporurilor salariale cuvenite, considerând că acest quantum ar fi trebuit raportat la salariul aflat în plată și nu la nivelul salariului aferent lunii octombrie 2010. Or, Curtea a observat că autorii excepției nu fac o comparație între două categorii de persoane, ci între ceea ce legea prevede și ceea ce aceștia și-ar fi dorit să prevadă, ceea ce nu reprezintă o veritabilă critică de constituționalitate din prisma dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

18. Referitor la susținerile autorilor excepției vizând inegalitatea de tratament sub aspectul salarizării între domeniul public și cel privat, Curtea a reținut, la paragraful 18 al Deciziei nr. 762 din 13 decembrie 2016, că, prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a statuat că „angajații din mediul public nu se află în aceeași situație juridică precum cei din mediul privat. Cei care sunt angajați în raporturi de muncă în mediul bugetar sunt legați, în mod esențial, din punctul de vedere al

sursei din care sunt alimentate salariile/indemnizațiile sau soldele de bugetul public național, de încasările și de cheltuielile din acest buget, dezechilibrarea acestuia putând avea consecințe în ceea ce privește diminuarea cheltuielilor din acest buget. Or, salariile/indemnizațiile/soldele reprezintă astfel de cheltuieli — mai exact, cheltuieli de personal. În schimb, în mediul privat raporturile de muncă sunt guvernate întotdeauna de contractul individual de muncă încheiat între un angajat și un angajator.”

19. Analizând criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile constituționale și convenționale privind dreptul de proprietate, la paragraful 19 al Deciziei nr. 762 din 13 decembrie 2016, Curtea a reținut că aceste critici au în vedere o diminuare a cuantumului sporurilor salariale prin modul de calcul reglementat de dispozițiile art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010. Astfel, autorii excepției susțin că majorarea cu 15% a sporurilor, prevăzută de dispozițiile de lege criticate, ar trebui să se raporteze la cuantumului salariului corespunzător datei plății acestuia. Or, față de această critică, Curtea reține că majorarea prevăzută de art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010 a sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut ori indemnizația brută de încadrare a urmărit revenirea parțială a cuantumului acestor drepturi la nivelul avut anterior reducerilor dispuse prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. Potrivit acestui ultim text de lege, „*Cuquantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale,*

precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.” Prin urmare, textul de lege criticat nu stabilește modul în care aceste sporuri se calculează raportat la cuantumului salariului, acesta fiind domeniul de reglementare al altor norme de lege, ci majorarea acestor drepturi bănești după diminuarea temporară a cuantumului lor prin dispozițiile Legii nr. 118/2010. Așa fiind, critica de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar aceste concluzii sunt valabile și în ceea ce privește aspectele de neconstituționalitate invocate de autorii excepției în raport cu dreptul la muncă.

20. Referitor la invocarea prevederilor art. 21 din Constituție, Curtea a observat că aceste prevederi constituționale nu sunt incidente în cauză, textul de lege criticat nereglementând aspecte care privesc accesul la justiție.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. În final, Curtea reține că dispozițiile art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană, invocate de autorii excepției în susținerea acesteia, nu au incidență în cauza de față.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sândița Neață, de Liliana Daniela Ghegoiu, de Ecaterina Radulea, de Georgeta Postelnicu, de Ana Poloșan, de Maria Daniela Nistor, de Rodica Mușat, de Anișoara Morcov, de Ileana Mihuiț, de Elena Ispas, de Simona Ionuț, de Gyongyver Dombly Sylvia, de Dolhescu Lucica, de Delia Cristina, de Dorin Codarcea Munteanu, de Corina Maria Ciobanu, de Daniela Mădălina Buzescu, de Lilla Bencze, de Irina Budescu, de Mihaela Agripina Both, de Mihaela Mariana Borș, de Nicoleta Letiția Boghian, de Dan Liviu Biriș, de Brigitta Tunde Barko și de Monica Cristina Albu și alții, în dosarele nr. 1.711—1.734/62/2016 și nr. 5.123/62/2015 ale Tribunalului Brașov — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (2) și (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE CONSILIULUI DE MEDIERE

CONSILIUL DE MEDIERE

HOTĂRÂRE

pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Tabloului mediatorilor autorizați

În temeiul art. 12, art. 19 alin. (4) și art. 20 lit. f) din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (7) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, adoptat prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 5/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și al dispozițiilor art. 26 din Statutul profesiei de mediator, aprobat prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 39/2015,

Consiliul de mediere adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Tabloului mediatorilor autorizați, întocmit de Consiliul de mediere, actualizat.

Art. 2. — În anul 2017 Tabloul mediatorilor autorizați cuprinde 2 secțiuni astfel:

— Secțiunea 1 cuprinde mediatorii autorizați care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 23 din Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru desfășurarea activității de mediator, potrivit anexei nr. 1*), care face parte integrantă din prezenta hotărâre;

— Secțiunea 2 cuprinde mediatorii autorizați fără drept de exercitare a profesiei:

mediatorii suspendați, mediatorii fără formă de exercitare a profesiei, mediatorii autorizați care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 23 din Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru desfășurarea activității de mediator, potrivit anexei nr. 2*), care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Tabloul din anexele la prezenta hotărâre va fi pus de Secretariatul tehnic la dispoziția oricărei persoane care solicită în scris acest lucru Consiliului de mediere și va fi transmis către instituțiile prevăzute la art. 12 alin. (3) din Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Consiliului de mediere,
Mugur Bogdan Mitroi

București, 7 iulie 2017.

Nr. 150.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 50

din 26 iunie 2017

Dosar nr. 932/1/2017

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 6.158/180/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 3.1.1. lit. c) din Norma de metrologie legală NML 021-05 «Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)», aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301 din 23 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că se aplică la momentul

constatării contravenției, în urma măsurării vitezei de către operatorul radar, respectiv de către instanța de judecată, în cursul soluționării plângerii contravenționale, ori se aplică doar la momentul verificării și omologării aparatului radar de către serviciul de metrologie legală ?”

Magistratul-asistent prezintă referatul cu privire la obiectul sesizării, arătând că, la solicitarea instanței supreme, instanțele de judecată au comunicat hotărâri și/sau puncte de vedere referitoare la chestiunea de drept supusă dezlegării, din analiza cărora rezultă că există, deja, o bogată și diversificată jurisprudență cu privire la aceasta; se arată, de asemenea, că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, acesta fiind comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, care au formulat punctele de vedere atașate la dosar.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 28 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.158/180/2016, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dispozițiile art. 3.1.1. lit. c) din Norma de metrologie legală NML 021-05 «Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)», aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301 din 23 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare (*Norma de metrologie legală NML 021-05*), trebuie interpretate în sensul că se aplică la momentul constatării contravenției, în urma măsurării vitezei de către operatorul radar, respectiv de către instanța de judecată, în cursul soluționării plângerii contravenționale, ori se aplică doar la momentul verificării și omologării aparatului radar de către serviciul de metrologie legală ?”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiției instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin procesul-verbal de constatare a contravenției încheiat de intimatul I.P.J. Bacău, petentul a fost sancționat contravențional cu amendă în cuantum de 1.050 lei și s-a luat măsura tehnico-administrativă a reținerii permisului de conducere, în vederea suspendării dreptului de a conduce pentru 90 de zile, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 49 alin. (1), raportat la art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*).

3. S-a reținut că, în ziua de 29.04.2016, ora 16,00, petentul a condus autoturismul, în localitate, cu viteza de 101 km/h, stabilită de aparatul radar Trucam-004136. S-a menționat în procesul-verbal că, în localitate, viteza maximă este semnalizată prin indicatoare de 50 km/h.

4. Prin plângerea înregistrată pe rolul Judecătoriei Bacău, petentul a solicitat anularea procesului-verbal de constatare contravenției încheiat de intimat și obligarea acestuia la restituirea permisului de conducere reținut abuziv, în lipsa unei decizii de suspendare a dreptului civil de a conduce pe drumurile publice. În subsidiar, petentul a solicitat înlocuirea sancțiunilor aplicate cu sancțiunea „avertisment”.

5. În motivarea plângerii, petentul susține că au fost încălcate prevederile Normei de metrologie legală NML 021-05, respectiv că fapta nu ar fi fost constatată cu mijloace tehnice certificate și omologate metrologic, deoarece cinematometrul cu care s-a constatat fapta nu a fost pus în funcțiune de personal certificat, nu era însoțit de un certificat care atestă omologarea de Biroul Român de Metrologie Legală, nu a fost marcat și sigilat și nu era însoțit de buletin de verificare, nu i s-a făcut autotestarea la pornire, aparatul radar nu are un registru în care să se menționeze marjele de eroare pe care acesta le înregistrează la momentul punerii în funcțiune, iar agentul nu este calificat să desfășoare activități cu echipamentul video menționat în procesul-verbal. Totodată, se susține de către petent că aparatul radar cu care s-a înregistrat contravenția are o marjă de eroare de +/-2 km/h, situație în care viteza de 101 km/h scade sub limita de 100 km/h și că indicatorul de intrare în localitate nu se vedea bine, fiind mascat de un copac.

6. Prin Sentința nr. 5.203 din 16.08.2016, Judecătoria Bacău a respins plângerea formulată de petent, ca neîntemeiată, reținând — în ce privește susținerea potrivit căreia aparatul radar ar avea o eroare tolerată de „cel puțin 4%”, respectiv „+/-2 km/h” — că Norma de metrologie legală NML 021-05 prevede că aparatele pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre) stabilesc erorile maxime tolerate pentru măsurarea vitezei (...) — în regim de deplasare, pentru măsurarea vitezei autovehiculelor aflate în trafic, eroarea maximă tolerată este de ± 4 km/h, pentru viteze până la 100 km/h și ± 4 % din valoarea măsurată, pentru viteze egale sau mai mari decât 100 km/h. Or, aceste erori sunt cerințe minimale prevăzute pentru atestarea legalității determinărilor făcute cu un cinematmetru. Utilizarea termenului de eroare tolerată presupune că legiuitorul a înțeles să accepte ca valide măsurătorile care se încadrează în limitele stabilite.

7. Astfel, prima instanță a reținut că, potrivit pct. 5.1 din Norma de metrologie legală NML 021-05, atestarea legalității unui cinematmetru se realizează numai după demonstrarea conformității acestuia cu cerințele metrologice și tehnice indicate în tabelul 1, pentru fiecare modalitate de control aplicabilă pentru introducerea pe piață și punerea în funcțiune, respectiv pentru utilizare. Metrologia legală, ca activitate reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările și completările ulterioare, asigură exactitatea și uniformitatea măsurărilor efectuate în domenii de interes public, conferind astfel credibilitate rezultatelor obținute.

8. Prin urmare, buletinul de verificare metrologică, eliberat pentru un cinematmetru, conferă măsurătorilor efectuate cu acesta prezumția de veridicitate; astfel, legea stabilește împrejurarea că determinările realizate cu un cinematmetru verificat metrologic exprimă realitatea. Așa fiind, eroarea maxim tolerată nu poate fi avută în vedere ulterior admiterii la verificarea metrologică. Dacă s-ar proceda altfel, s-ar ajunge în situația incertitudinii tuturor determinărilor de interes public supuse cerințelor de metrologie legală, deoarece toate mijloacele de măsurare științifică au o anumită eroare tolerată.

9. În consecință, nu poate fi primită susținerea petentului că autovehiculul cu care circula ar fi avut o viteză mai mică de 101 km/h, cu înscrisurile depuse de intimat fiind dovedit că viteza autovehiculului condus de petent este cea înscrisă în procesul-verbal, atestată de aparatul radar ce are verificare metrologică valabilă, așa cum rezultă din buletinul de verificare depus la dosar, fiind utilizat de un agent care deține atestat în acest sens.

10. Împotriva hotărârii primei instanțe, petentul a formulat apel, solicitând schimbarea sentinței atacate, în sensul admiterii plângerii și anulării procesului-verbal de constatare a contravenției atacat.

11. În expunerea motivelor de apel s-a arătat că în mod greșit a reținut instanța de fond că marjele de eroare sunt avute în vedere doar la omologarea și verificarea metrologică și că toate aparatele de măsurare au o marjă de eroare tolerată pe care legiuitorul a acceptat-o; dispozițiile Normei de metrologie legală NML 021-05 nu fac referire la luarea în considerare a marjei de toleranță doar în cadrul omologării și verificării metrologice a aparatelor radar, astfel că instanța de judecată nu poate extinde sau restrânge aceste dispoziții la situații neprevăzute în normă, care, de altfel, are o reglementare generală; deoarece prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, ale Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul de aplicare*) și ale Normei de metrologie legală NML 021-05 nu se stabilește autoritatea competentă care să aplice eroarea maximă admisă, apelantul apreciază că această obligație revine agentului constator, în momentul constatării contravenției și încheierii procesului-verbal, iar în caz contrar instanței investite cu soluționarea plângerii contravenționale; omologarea și verificarea metrologică a aparatului radar, confirmată de buletinul metrologic, nu conduc la măsurarea absolută și nici la includerea în viteza măsurată a marjei de eroare pentru a o reține o măsurare precisă.

III. Dispozițiile normative supuse interpretării

12. Norma de metrologie legală NML 021-05:

„3. Cerințe metrologice și tehnice

3.1. Cerințe metrologice

3.1.1. Erori maxime tolerate pentru măsurarea vitezei:

a) pentru măsurarea vitezei, simulată în condiții de laborator, eroarea maximă tolerată este de:

— ± 1 km/h pentru viteze până la 100 km/h;

— $\pm 1\%$ din valoarea măsurată pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h;

b) pentru măsurarea vitezei, în condiții normale de trafic, pentru cinematmetrele care funcționează numai în regim staționar, eroarea maximă tolerată este de:

— ± 3 km/h pentru viteze până la 100 km/h;

— $\pm 3\%$ din valoarea măsurată pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h;

c) pentru măsurarea vitezei, în condiții normale de trafic, pentru cinematmetrele care funcționează atât în regim staționar, cât și în regim de deplasare, eroarea maximă tolerată este de:

— în regim staționar, pentru măsurarea vitezei autovehiculelor aflate în trafic, eroarea maximă tolerată este cea prevăzută la lit. b);

— în regim de deplasare, pentru măsurarea vitezei proprii de deplasare a autovehiculului de patrulare, eroarea maximă tolerată este cea prevăzută la lit. b);

— în regim de deplasare, pentru măsurarea vitezei autovehiculelor aflate în trafic, eroarea maximă tolerată este de:

— ± 4 km/h pentru viteze până la 100 km/h;

— $\pm 4\%$ din valoarea măsurată pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h. (...)

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

13. Apelantul a opinat că marjele de toleranță prevăzute de Norma de metrologie legală NML 021-05 se aplică pentru măsurarea vitezei, nu pentru etalonarea/omologarea/verificarea aparatului, invocând ca precedent european un aviz de contravenție emis de organul constator din Franța, în care, la o viteză înregistrată cu aparatul radar de 110 km/h, agentul constator a dedus marja de eroare, luând în calcul la aplicarea sancțiunii viteza de 104 km/h.

14. Intimatul a susținut că nu este competent completul de judecată să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

15. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele: este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor normative ce constituie obiectul sesizării; chestiunea de drept este nouă și asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre; problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici a unei alte sesizări, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

16. În cuprinsul încheierii de sesizare s-a arătat că jurisprudența cu privire la chestiunea de drept în discuție este, deja, divergentă, fiind prezentate două orientări:

— *într-o primă interpretare*, instanțele au reținut că, în cazul vitezei măsurate cu ajutorul unui mijloc tehnic omologat și verificat metrologic, eroarea maximă tolerată prevăzută de norma de metrologie legală se aplică de agentul constator la momentul constatării contravenției și încheierii procesului-verbal, iar în caz de neconformare de instanța investită cu soluționarea plângerii contravenționale (Tribunalul Alba, Decizia nr. 28A/2016; Tribunalul Bihor, Decizia nr. 375/2015);

— *într-o a doua interpretare*, instanțele au reținut că norma se interpretează în sensul că viteza afișată de cinemometrul/aparatul radar utilizat reprezintă viteza exactă cu care a circulat autovehiculul surprins în trafic, în condițiile în care dispozitivul a fost declarat „admis”, conform buletinului de verificare metrologică emis de Biroul Român de Metrologie Legală (Tribunalul Buzău, Decizia nr. 811/2015; Tribunalul Galați, Decizia nr. 288/2015).

17. În opinia completului sesizat cu soluționarea apelului, cea de-a doua interpretare este corectă.

18. Verificarea cerințelor cuprinse în Norma de metrologie legală NML 021-05 (printre care se numără și erorile tolerate, conform pct. 3.1.1) se realizează numai cu ocazia evaluărilor în vederea acordării aprobărilor de model și cu ocazia verificărilor metrologice la care sunt supuse periodic cinemometrele.

19. În cadrul acestor evaluări se determină erorile de măsurare ale cinemometrelor și se verifică încadrarea lor în limitele erorilor tolerate impuse. Mai mult decât atât, cerințele precizate anterior nu se aplică în funcționarea propriu-zisă a cinemometrelor, astfel încât, dacă un cinemometru, în condiții normale de utilizare, afișează o viteză de 100 km/h, aceasta înseamnă că autovehiculul are această viteză nemaifăcându-se alte „ajustări” ale valorii afișate de cinemometru, operatorul nefăcând decât să constate valoarea măsurată și afișată de cinemometru.

20. Dacă cinemometrul se află în perioada de valabilitate metrologică, iar apelantul nu a invocat motive tehnice obiective,

care să ridice un dubiu cu privire la caracteristicile tehnice ale aparatului, subzistă prezumția de bună funcționare.

21. Așadar, marja de eroare este avută în vedere la validarea metrologică a aparatului, iar nu la determinarea vitezei într-un caz concret și la încadrarea juridică a faptei, astfel că agentul constator nu are temeii juridice de a interveni în valoarea înregistrată și nici instanța de judecată.

22. Erorile tolerate, pe care apelantul le invocă, nu reprezintă valori care să fie deduse din viteza pe care aparatul o măsoară, ci reprezintă limite maxime pe care le poate avea eroarea de măsurare a unui aparat pentru ca el să poată fi omologat și, ulterior, aprobat în vederea utilizării, erori în limitele cărora trebuie să se situeze determinările efectuate cu ocazia verificărilor, sub acțiunea unor factori de influență extremi (temperatură, umiditate, tensiune de alimentare, radiație electromagnetică, impulsuri de interferență, descărcări electrostatice, vibrații sinusoidale, șocuri mecanice), menționați în cap. 3.1 din Norma de metrologie legală NML 021-05, unde se menționează explicit că „după efectuarea acestor încercări, cinemometrul trebuie să îndeplinească cerințele specificate la paragraful 3.1.1”.

23. Așadar, erorile cuprinse la pct. 3.1.1 din Norma de metrologie legală NML 021-05 reprezintă cerințe metrologice pe care aparatul radar trebuie să le respecte cu ocazia verificărilor, iar dacă, în urma tuturor încercărilor la care acesta este supus, măsurătorile sunt în limitele admise, aparatul este aprobat și poate fi utilizat, fără a se aplica vreo eroare, căci în exploatarea sa obișnuită nu este supus unor influențe atât de puternice precum cele impuse în cadrul verificărilor metrologice.

24. Concluzionează instanța de trimitere că interpretarea contrară nu poate fi acceptată, pentru că textele de lege care reglementează contravențiile săvârșite prin depășirea vitezei vorbesc de constatarea acestor contravenții cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, care, în momentul eliberării buletinului de verificare metrologică, beneficiază de o prezumție de bună funcționare, pe de o parte; pe de altă parte, niciun text de lege nu permite instanței de judecată să reîncadreze contravenția în urma aplicării marjei de eroare într-o contravenție mai ușoară, pentru situațiile când rezultă săvârșirea indubitabilă a unei contravenții.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

25. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate decizii relevante pentru dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, această categorie de litigii nefiind de competența instanței supreme.

26. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat hotărâri și/sau puncte de vedere referitoare la problema de drept supusă dezlegării, din analiza cărora rezultă că există, deja, o bogată jurisprudență cu privire la aceasta.

27. Astfel:

A. *Într-o orientare covârșitor majoritară*, dispozițiile art. 3.1.1 lit. c) din Norma de metrologie legală NML 021-05 se aplică doar la momentul verificării și omologării aparatului radar de către Serviciul de metrologie legală; așadar, marja de eroare este avută în vedere la validarea metrologică a aparatului, iar nu la determinarea vitezei într-un caz concret.

28. Această orientare a fost îmbrățișată de către următoarele instanțe:

a) *prin exprimarea opiniei, ca urmare a consultării magistraților din cadrul instanței:*

— Curțile de Apel Craiova, Galați și Iași (cu mențiunea că această categorie de instanțe nu judecă litigii din sfera celor în care sunt aplicabile dispozițiile normative supuse interpretării);

— Tribunalele Alba, Sibiu, Dolj, Bacău, Maramureș, Bistrița-Năsăud și Sălaj;

— Judecătorii Slatina și Sfântu Gheorghe.

b) *prin pronunțarea de hotărâri judecătorești:*

— Tribunalele Iași¹, Galați², Vrancea³, Hunedoara⁴, Sibiu⁵, Alba⁶, Suceava⁷, Botoșani⁸, Prahova⁹, Dâmbovița¹⁰, Buzău¹¹, Gorj¹², Mehedinți¹³, Covasna¹⁴, Harghita¹⁵, Olt¹⁶, Satu Mare¹⁷, Argeș¹⁸ și Constanța¹⁹;

— Judecătoriile Strehăia²⁰, Drobeta Turnu-Severin²¹, Slatina²², Bacău²³, Onești²⁴, Buhuși²⁵, Brașov²⁶, Făgăraș²⁷, Moinești²⁸, Târgu Secuiesc²⁹ și Huși³⁰.

B. *O orientare minoritară*, potrivit căreia textul normativ analizat se aplică atât la momentul efectuării verificării metrologice, cât și la momentul constatării contravenției.

29. Această orientare a fost susținută de către următoarele instanțe:

a) *prin exprimarea opiniei, ca urmare a consultării magistraților din cadrul instanței:* Tribunalul Bacău.

b) *prin pronunțarea de hotărâri judecătorești:*

— Tribunalul Buzău³¹;

— Judecătoria Balș³².

C. *O orientare izolată*, concretizată într-o singură hotărâre, pronunțată de Tribunalul Bihor³³, potrivit căreia dispozițiile normative în discuție se aplică în cursul soluționării plângerii contravenționale, cu consecința înlăturării sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce.

D. *O altă orientare izolată*, potrivit căreia textul normativ în discuție se aplică la momentul constatării contravenției, susținută de Judecătoriile Rupea și Caracal, prin exprimarea opiniei, și de Judecătoria Corabia, prin pronunțarea unei hotărâri³⁴.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

30. Actul din care fac parte dispozițiile normative supuse interpretării nu intră în categoria actelor supuse controlului de constituționalitate, prevăzute de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

31. Prin Adresa nr. 1.003/C/1641/III-5 din 25 aprilie 2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil se analizează, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire „Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 109 alin. (2) raportat la art. 102 alin. (3) lit. e), art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 4, lit. b) pct. 2, lit. c) pct. 3, lit. d) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, în referire la aplicarea în soluționarea plângerilor contravenționale a prevederilor pct. 3.1.1 lit. c) din Norma de metrologie legală NML 021-05, anexă la Ordinul nr. 301/2005 al Biroului de Metrologie Legală, modificat și completat”.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

32. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

¹ Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 1.727 din 2 noiembrie 2016, nr. 8 din 11 ianuarie 2017, nr. 184 din 2 februarie 2017 și nr. 998 din 26 mai 2016.

² Secția de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 415 din 1.07.2015, nr. 870 din 24 octombrie 2016, nr. 36 din 6 ianuarie 2017, nr. 493 din 3 iunie 2016, nr. 151 din 26 februarie 2016 și nr. 322 din 12 iunie 2015.

³ Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 878 din 10 noiembrie 2015, nr. 628 din 15 septembrie 2015, nr. 421 din 19 mai 2015 și nr. 45 din 19 ianuarie 2016.

⁴ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 74 din 17 ianuarie 2017 și nr. 1.697 din 13 decembrie 2016.

⁵ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 555 din 15 mai 2015, nr. 802 din 25 iunie 2015 și nr. 83 din 14 februarie 2014.

⁶ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență — deciziile nr. 1.339 din 10 noiembrie 2016, nr. 9 din 16 ianuarie 2014 și nr. 178 din 12 martie 2015.

⁷ Secția de contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 69 din 18 ianuarie 2017.

⁸ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 1.993 din 24 octombrie 2016, nr. 391 din data de 11 martie 2016 și nr. 2.169 din 16 noiembrie 2016.

⁹ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 940 din 13 aprilie 2016, nr. 430 din 17 februarie 2016 și nr. 1.234 din 12 iunie 2013.

¹⁰ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 668 din 15 iunie 2016.

¹¹ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — o orientare jurisprudențială: deciziile nr. 402 din 7 martie 2017 și nr. 522 din 19 aprilie 2016.

¹² Secția contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 1.374 din 27 mai 2015 și nr. 2.440 din 29 noiembrie 2016.

¹³ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 798 din 24 noiembrie 2015 și nr. 2 din 13 ianuarie 2015.

¹⁴ Secția civilă — Decizia nr. 768 din 29 noiembrie 2016.

¹⁵ Secția civilă — deciziile nr. 1.006 din 2 decembrie 2015 și nr. 576 din 21 octombrie 2014.

¹⁶ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 868 din 15 decembrie 2016 și nr. 770 din 3 decembrie 2016.

¹⁷ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 85 din 21 martie 2014 și nr. 763 din 19 decembrie 2016.

¹⁸ Secția civilă — Decizia nr. 828 din 25 septembrie 2014.

¹⁹ Secția de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 2.431 din 10 noiembrie 2016, nr. 335 din 16 februarie 2016 și nr. 368 din 11 iunie 2014.

²⁰ Sentința nr. 807 din 3 septembrie 2015.

²¹ Sentința nr. 1.722 din 25 aprilie 2013.

²² Sentința nr. 8.639 din 12 octombrie 2016.

²³ Sentințele nr. 3.550 din 27 mai 2016, nr. 3.551 din 27 mai 2016, nr. 1.964 din 23 martie 2017, nr. 1.419 din 3 martie 2017 și nr. 927 din 14 februarie 2017 (orientarea majoritară).

²⁴ Sentințele nr. 154 din 16 ianuarie 2015, nr. 2.364 din 16 octombrie 2015 și nr. 2.211 din 27 septembrie 2013 (orientarea majoritară).

²⁵ Sentința nr. 789 din 17 octombrie 2016.

²⁶ Sentința nr. 263 din 13 ianuarie 2010.

²⁷ Sentințele nr. 734 din 10 aprilie 2014 și nr. 528 din 21 aprilie 2015.

²⁸ Sentința nr. 3 din 10 ianuarie 2017.

²⁹ Sentința nr. 669 din 8 iulie 2016.

³⁰ Sentința nr. 891 din 3 decembrie 2013.

³¹ Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — o orientare jurisprudențială: deciziile nr. 309 din 26 februarie 2016, nr. 361 din 28 februarie 2017 și nr. 196 din 7 februarie 2017.

³² Sentința nr. 1.256 din 5 iunie 2014.

³³ Secția a III-a contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 2.947 din 19 decembrie 2016.

³⁴ Sentința nr. 161 din 16 februarie 2015, rămasă definitivă prin neapelare.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

33. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, constată următoarele:

34. Înainte de cercetarea în fond a problemei de drept supuse dezbaterei, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

35. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, doctrina și jurisprudența instanței supreme au identificat următoarele condiții de admisibilitate, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ:

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecării în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele (întră în această categorie hotărârile pronunțate într-un recurs în interesul legii și hotărârile preliminare).

36. Cu privire la prima cerință — existența unei cauze în curs de judecată — se constată, din actele dosarului, că, în prezent, cauza se află în curs de judecată în faza procesuală a apelului, la Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, nefiind pronunțată până la acest moment o hotărâre definitivă.

37. Litigiul principal are ca obiect plângerea contravențională prin care s-a solicitat anularea unui proces-verbal de constatare a unei contravenții la regulul circulației pe drumurile publice, urmând a se verifica legalitatea acestui act administrativ, în raport cu criticile formulate de titularul acțiunii, acesta făcând referire la împrejurarea că fapta nu ar fi fost constatată cu mijloace tehnice certificate și omologate metrologic, întrucât cinemometrul cu care s-a făcut înregistrarea nu a fost pus în funcțiune de personal certificat și nu era însoțit de un certificat care atestă omologarea la Biroul Român de Metrologie Legală, nu a fost marcat și sigilat, nu era însoțit de buletin de verificare și nu i s-a făcut autotestarea la pornire, că aparatul radar nu are un registru în care să se menționeze marjele de eroare pe care acesta le înregistrează la momentul punerii în funcțiune, iar agentul constator nu este calificat să desfășoare activități cu echipamentul video menționat în procesul-verbal. Prin urmare, tribunalul care a înaintat sesizarea judecă pricina în ultimă instanță, astfel că se constată îndeplinită și cea de-a doua cerință de admisibilitate — cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să o soluționeze în ultimă instanță.

38. Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei *pendinte*, în care se ridică, este îndeplinită deoarece, prin raportare la obiectul cauzei, soluția pe fond depinde de interpretarea dispozițiilor articolului 3.1.1 lit. c) din Norma de metrologie legală nr. 021-05, pentru a se putea stabili dacă momentul la care se aplică marja de eroare a aparatului radar determină reținerea unei alte viteze decât cea pentru care s-a încheiat procesul-verbal contestat, ceea ce ar putea conduce la anularea acestuia.

39. Nu este, însă, îndeplinită cerința noutății chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

40. Analiza conținutului art. 519 din Codul de procedură civilă relevă că noutatea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării reprezintă o condiție distinctă de aceea a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra respectivei chestiuni de drept ori de cea a inexistenței unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare cu privire la acea chestiune de drept.

41. Așa cum Înalta Curte de Casație și Justiție a decis în jurisprudența sa anterioară (Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014³⁵, Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014³⁶, Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014³⁷, Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014³⁸, Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015³⁹ și Decizia nr. 14 din 8 iunie 2015⁴⁰), în lipsa unei definiții a „noutății” chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, rămâne atributul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să hotărască dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

42. Noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția, însă, ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată.

43. Din această perspectivă, condiția noutății unei chestiuni de drept trebuie examinată în raport cu scopul legiferării acestei instituții procesuale a hotărârii prealabile ca mecanism proactiv de unificare a practicii, anume acela de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare (control *a priori*), spre deosebire de mecanismul reactiv al recursului în interesul legii, care are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (control *a posteriori*).

44. În doctrină s-a exprimat opinia potrivit căreia sesizarea instanței supreme ar fi justificată, sub aspectul îndeplinirii elementului de noutate, atunci când problema de drept nu a mai fost analizată în lucrările de specialitate juridică — în interpretarea unui act normativ mai vechi — ori decurge dintr-un act normativ intrat în vigoare recent sau relativ recent prin raportare la momentul sesizării. De asemenea, problema de drept poate fi considerată nouă prin faptul că nu a mai fost dedusă judecării anterior.

45. Caracterul de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată, iar opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

46. Examenul jurisprudențial efectuat arată că există o practică judiciară majoritară consistentă, relevantă în perioada

³⁵ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014.

³⁶ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014.

³⁷ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014.

³⁸ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014.

³⁹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015.

⁴⁰ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015.

2010—2017, în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, în sensul interpretării că dispozițiile art. 3.1.1 lit. c) din Norma de metrologie legală NML 021-05 se aplică doar la momentul verificării și omologării aparatului radar de către Serviciul de Metrologie Legală.

47. Soluțiile contrare acestei practici au un caracter izolat, fiind identificate doar la anumite completuri din cadrul Tribunalului Buzău (practica fiind în continuare divergentă la această instanță, în pofida faptului că există o soluție de unificare a jurisprudenței în această chestiune, afișată pe portalul instanțelor de judecată, ce datează din data de 22.01.2010 <http://portal.just.ro/114/Lists/Jurisprudenta/>), la Judecătoria Balș (o sentință rămasă definitivă prin neapelare), la Tribunalul Bihor (o decizie), precum și la Judecătoria Corabia (o sentință rămasă definitivă prin neapelare), aceste instanțe judecătorești interpretând norma supusă dezlegării în cauză în sensul că marja de eroare a cinemometrului poate fi calculată și la momentul constatării contravenției ori la momentul soluționării plângerii.

51. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 6.158/180/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 3.1.1. lit. c) din Norma de metrologie legală NML 021-05 «Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)», aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301 din 23 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că se aplică la momentul constatării contravenției, în urma măsurării vitezei de către operatorul radar, respectiv de către instanța de judecată, în cursul soluționării plângerii contravenționale, ori se aplică doar la momentul verificării și omologării aparatului radar de către serviciul de metrologie legală ?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.
Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

